

Dosarul nr. 3ra-944/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (D. Sușchevici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oleg Coroma,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Coroma împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, intervenient accesoriu Nadejda Friptu cu privire la anularea răspunsului și obligarea eliberării informației,

împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Oleg Coroma și s-a menținut hotărârea din 4 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 27 februarie 2017 Oleg Coroma, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Cadastru” (succesor Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”), intervenient accesoriu Nadejda Friptu cu privire la anularea răspunsului și obligarea eliberării informației.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 1994 a devenit proprietar la 1/6 cotă parte ideală din casa de locuit din xxxxx, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 23 decembrie 1994, înregistrând dreptul de proprietate la data de 26 ianuarie 1995.

A menționat că, Valentin Friptu și Nadejda Friptu sunt proprietari la 2/3 cotă parte ideală din casa de locuit din xxxxx, în baza contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață, înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Reclamantul a comunicat că, la 5 ianuarie 2017 s-a adresat către Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău pentru a i se oferi informația referitoare la data când au fost făcute modificări în Registrul bunurilor imobile privitoare la casa de locuit din xxxxx, mun. Chișinău, legate de înregistrarea cotei de 2/3 din bunul imobil în temeiul contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață dintre Nadejda Friptu și Irina, Tatiana Ojoga, și anume, când a fost ridicată interdicția de înstrăinare a bunului imobil în cauză,

ca urmare a decesului cet. Irina și Tatiana Ojoga, și în rezultatul căror acte prezentate de Nadejda Friptu.

A specificat că, fiind coproprietar al bunului imobil, este în drept de a solicita informația respectivă, însă la data de 6 ianuarie 2017 a primit refuz în satisfacerea cererii. Astfel, la data de 25 ianuarie 2017 a depus în adresa Întreprinderii de Stat „Cadastru” cerere prin care a solicitat anularea răspunsului din 6 ianuarie 2017 cu admiterea cererii din 5 ianuarie 2017, însă răspuns la aceasta nu a primit.

Reclamantul a solicitat anularea răspunsului din 6 ianuarie 2017 emis de Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău ca fiind ilegal în fond, obligarea eliberării informației referitor la ce dată a fost scoasă interdicția pe bunul imobil, situat pe adresa mun. Chișinău xxxxx, cu numărul cadastral xxxxx, stabilită conform contractului de întreținere pe viață încheiat între surorile Ojoga și Nadejda Friptu din 29 august 1996 și când a fost depusă de ultima cererea de scoatere a interdicției pe imobilul menționat pentru înregistrarea noului proprietar, cu eliberarea din dosarul cadastral, a copiilor de scoatere a sechestrului/interdicției și a copiilor certificatelor de deces a proprietarilor imobilului, surorile Irina și Tatiana Ojoga.

Prin hotărârea din 4 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Oleg Coroma a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Oleg Coroma și s-a menținut hotărârea din 4 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La data de 21 mai 2018, Oleg Coroma a declarat recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră ilegale hotărârile instanțelor ierarhic inferioare.

A menționat că constatările făcute de instanțele de judecată sunt contrare datelor de fapt și probelor existente la dosar, ceea ce de fapt reprezintă aprecierea arbitrară a probelor anexate la materialele cauzei.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 21 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Oleg Coroma, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Oleg Coroma, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Oleg Coroma.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Oleg Coroma.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu